روایتی از جنایت منافقین در روز ۳۰ خرداد ۱۳۷۳ در حرم مطهر امام رضا(ع)

عاشورای خونین

مراسم تشییع پیکر شهدای حادثه تروریستی حرم مطهر رضوی

گروه علمی ویژه نامه | دوشنبه ۳۰ خرداد ۱۳۷۳ خورشیدی مصادف با ۱۰ محرم‌الحرام ۱۴۱۵ قمری، عزاداران حسینی برای عرض تسلیت به امام رضا(ع) از اقصی نقاط ایران وجهان عازم مشهد شده بودند. حرم مطهر پر از جمعیت بود و عاشقان حسینی در روضه منوره و همه رواق‌ها، صحن‌ها و بست‌های اطراف آن مشغول عزاداری بودند.

روضه رضوان غرق در نوحه و نوا بود و صدای گریه فضا را پر کرده بود و مردم در حال زیارت و عبادت و نجوا با امام رئوف بودند. ناگهان صدای مهیبی به گوش رسید و دود غلیظ و بوی خون و صدای شیون و ناله و فریاد جای خود را به معنویت حاکم بر فضای روضه منوره داد. دشمنان خبیث مردم بمبی قوی حاوی ۱۰ پوند ماده منفجره تی ان تی را در کنار دیواره اصلی روضه منوره در قسمت بالای سر مبارک کار گذاشته بودند و قصد داشتند با انفجار آن، گنبد و گلدسته‌های حرم را ویران کنند. انفجار مهیبی که به وقوع پیوست علاوه بر آسیب به پنجره‌های ضریح مطهر، به شهادت ۲۷ نفر از زائران و عزاداران منجر شد و صدها نفر از زن و مرد و پیر و جوان را مجروح کرد اما به سازه اصلی حرم آسیبی نرساند.

حرم غرق در خون

شرایط پس از انفجار به گونه‌ای بود که پاره‌های تن زائران در سراسر کف و در و دیوار روضه منوره پخش شده بود و جمعیت سراسیمه به این طرف و آن طرف می‌رفتند. گروهی از خادمان و مردم در حال خدمت‌رسانی به مجروحان و انتقال تکه‌های بدن شهدا بودند و عده‌ای نیز که عزیزان خود را از دست داده بودند فریاد «وامحمدا» سر می‌دادند.

این واقعه سبب شد ساعاتی درهای منتهی به حرم و روضه منوره بسته شود. به همت مسئولان آستان قدس و خدام امام رضا(ع)، باقی مانده بدن‌های مطهر شهدا جمع‌آوری و فضای روضه منوره تطهیر شد. صبح روز، بعد با بازگشایی درهای حرم، زائران با موجی از آه و اندوه بابت این جنایت و دریایی از خشم از بانیان آن، به پابوس امام و مقتدای خویش شتافتند و شعار مرگ بر منافق و مرگ بر آمریکا در سراسر حرم به گوش می‌رسید.

معاون وقت اماکن متبرکه حرم امام رضا می‌گوید: «من اولین نفری بودم که پس از شنیدن صدای انفجار به سرعت وارد حرم شدم. دیدم که زن‌ها بیرون می‌آیند. ابتدا گمان کردم برج‌های خنک کننده ترکیده‌اند اما سراسیمگی مردم می‌گفت که اتفاق دیگری افتاده است. یک لحظه خیال کردم سقف یا پایه‌ها فروریخته اما دیدم دود همه جا را فرا گرفته است و بوی گوشت سوخته می‌آید! عده‌ای فرار می‌کردند. عده‌ای هم می‌خواستند برگردند داخل تا همراهان خود را پیدا کنند. ازدحام جمعیت به اندازه‌ای بود که له شدن برخی از زائران زیر دست و پا اجتناب ناپذیر بود اما به لطف امام رضا(ع) هیچ کس از فشار جمعیت صدمه ندید. من هم به لطف حضرت زیاد شوکه نشدم. به خدام گفتم سعی کنند پیکرهای شهدا را داخل دارالسرور قرار دهند و به صحن‌ها نبرند. بعد هم با مرکز ۱۱۵ و دارالشفا برای حمل پیکرها تماس گرفتم.

پس از انفجار، یکی از ساعت‌های داخل روضه منوره (رواق دارالفیض) که کمی از محل انفجار دور بود، با اولین موج انفجار از کار افتاده بود. عقربه‌های ساعت روی ۱۴:۲۶ متوقف شده بود و ساعت انفجار را نشان می‌داد، ساعت ۱۴:۲۶ ظهر دوشنبه، عاشورای رضوی.

بمب در کنار پایه‌ای کار گذاشته شده بود که بیشتر وزن گنبد را تحمل می‌کرد و استحکام چندانی هم نداشت. پیش‌بینی می‌شد که با انفجار بمب پنج کیلوگرمی تمام روضه منوره تخریب شود اما نه این اتفاق افتاد و نه به ضریح آسیبی جدی رسید. فقط شانه بالایی آن کمی کج شده بود. ضریح داخل نیز در قسمتی چهار پنج سانتی متر فرورفتگی داشت.

زیارت نامه های سرخ

به گفته کارشناسان، وزن بمبی که در دفتر حزب جمهوری اسلامی منفجر شد و به شهادت شهید بهشتی و ۷۲ نفر از مسئولان نظام انجامید کمتر از بمب کار گذاشته شده در حرم رضوی بود و این بمب می‌بایست تمام روضه منوره، ضریح مطهر، گنبد و گلدسته اصلی حرم را از بین می‌برد اما این اتفاق نیفتاد و این چیزی جز عنایت خدا به امام رضا(ع) نیست. در میان قرآن‌ها و کتب ادعیه‌ای که در این انفجار تکه تکه شده بودند، می‌شد بیشترین خون را بر صفحاتی دید که زیارت عاشورا را بر خود داشتند!

رئیس وقت اداره رفاه حرم می‌گوید: بقایای پیکرهای جمع شده از روضه منوره که در کیسه‌هایی ریخته شده بودند، چند صد کیلو وزن داشتند. ۳ ساعت طول کشید که تکه‌های بدن شهدا و مجروحان از دیگر اشیای خرد شده جدا شدند.

پس از بازگشایی دوباره حرم، به گفته برخی از خادمان، عشق و علاقه مردم بیشتر شده بود. سرکشیک پنجم وقت حرم می‌گوید: «مردم با عشق و علاقه زیادی اشیای قیمتی خود را به نیت بازسازی حرم داخل ضریح می‌انداختند، طوری که برای ما دیدنش بی‌سابقه بود. پس از گذشت حدود ۳۵ ساعت از بازگشایی حرم گذشته بود که یک سوم فضای داخل ضریح از نذورات مردم پر شده بود!

به گفته خادمان، حرم بیش از ۱۰ بار شست‌وشو شد. هر بار که شست‌وشو تمام می‌شد، باز از گوشه و از درزی خون به ای بیرون می‌زد یا اینکه تکه گوشتی چسبیده به دیواری پیدا می‌شد.

در کمترین زمان، ساکنان مشهد و مجاوران حرم مطهر از وقوع حادثه خبردار شدند و هرکس که خبر فاجعه را می‌شنید، سراسیمه به سوی حرم می‌شتافت. شور و التهاب و هیجان شهر را فرا گرفته و همگان را مبهوت و متأثر ساخته بود. همه از حادثه ای که هرگز وقوعش را در باور نمی‌آوردند گفت‌وگو می‌کردند و هرکس در آن لحظات سخت، می‌اندیشید که چه کاری باید و می‌تواند انجام دهد. پیکرهای زخمی مجروحان و شهیدان با وسایل نقلیه شخصی و آمبولانس‌هایی که به دو صحن انقلاب اسلامی و آزادی وارد شده بودند به بیمارستان‌های مشهد منتقل شد.

ساعت ۱۱ صبح فردای انفجار، یعنی هزار و ۲۳۴ دقیقه پس از انفجار مردم توانستند وارد روضه منوره شوند و با چشم‌های متعجب خود ببینند که ضریح امام رضا(ع) هنوز سالم است. جدا شدند.

شدت انفجار قطعات بدن شهدا و مجروحان را به جاهایی پرا کنده کرده بود که تصور نمی‌شد. از پشت ترنج‌های ضریح گرفته تا گنبد ا... وردی خان، گنبد حاتم خانی و دیوارهای دارالولایه. در بعضی جاها این گوشت‌ها فقط با کاردک از دیوار جدا می‌شدند. برخی از این خرده گوشت‌ها مربوط به ۱۴۰ عزادار امام حسین(ع) بود که در آن روز مجروح شدند.

مثل حادثه عاشورای ۱۴۱۵ هجری قمری را هیچ کدام ندیده بودند. حادثه به اندازه‌ای تکان دهنده بود که هرکدام از خدام یا آتش نشان‌ها وارد روضه منوره می‌شد تا مدتی مبهوت می‌ماند و نمی‌دانست چه کار کند. موج انفجار همه لباس‌های شهدا را پاره کرده و از بین برده بود. حتی شیشه‌های کفش‌داری نزدیک مدرسه میرزا جعفر را هم شکسته بود.

در آن روز حدود نهصد جفت کفش مردم در کفش‌داری‌های حرم و داخل صحن‌ها جا ماند! مسئولان کشور، گروهک تروریستی منافقین را عامل این جنایت معرفی کردند. فردی به نام مهدی نحوی نیز که در حین فرار دستگیر شده بود به عضویت در این گروهک تروریستی و انجام این جنایت اعتراف کرد. گفته بود دستور سازمان به وی برای انجام این انفجار با هدف ایجاد اختلاف بین شیعه و سنی بوده است. او که هنگام دستگیری با نیروهای امنیتی درگیر، زخمی و سپس دستگیر شده بود، در بیمارستان به هلاکت رسید.

منافقین مانند انفجارهای بزرگی مثل دفتر حزب جمهوری اسلامی در ۷ تیرماه ۱۳۶۰ و دفتر نخست‌وزیری در ۸ شهریور ۱۳۶۰ در این انفجار و این اقدام وحشیانه نیز به علت ترس از تبعات حقوقی آن و نفرتی که مردم از عاملان این اقدامات دارند هیچ گاه مسئولیت آن را به صورت رسمی بر عهده نگرفتند اما علاوه بر اعترافات فرد دستگیرشده، هر نگاه تیزبینی تشخیص می‌دهد که این جنایات در ایران فقط از جانب منافقین قابل انجام است.